Dosarul nr. 4-25128462-05-4r-05022026 Judecătoria Cahul, sediul Vulcănești
Judecător: Ludmila Camerzan-Rotaru

Curtea de Apel Sud
D E C I Z I E
În Numele Legii

11 iunie 2026 mun. Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
în componența:
Președintelui completului de judecată, judecător: Evgheni Bancov,
Judecătorilor: Inga Gorlenco, Andrei Scripcenco,

judecând în lipsa părților, recursul declarat de agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Vulcănești - Isiumbeli Vitali împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 28 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Chelea Maria împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 160712 din data de 12 august 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Completul de judecată,-

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 12 august 2025, agentul constatator din cadrul IP Vulcănești, Isiumbeli Vitali a întocmit în privința lui Chelea Maria proces-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, pentru faptul că: „*cet. Chelea Maria, pe parcursul anului 2024, aflîndu-se în *****, și-a dat acordul să primească mijloace financiare sub formă de ruble a Federației Ruse, prin intermediul mesajelor la numărul de telefon *****, care nu i se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din RM din anul 2024.”.*

Acțiunile lui Chelea Maria au fost încadrate în prevederile art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Chelea Maria, în temeiul art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 lei.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 160712 din data de 12 august 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 08 septembrie 2025, petiționarul Chelea Maria a depus o contestație.

În motivarea contestației a indicat că, în privința sa a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, iar prin decizia agentului constatator i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 25 000 lei.

Menționează că, întocmirea procesului-verbal nominalizat cu privire la contravenție este vădit ilegală și neîntemeiată, iar hotărârea adoptată în cauză privind atragerea la răspundere și aplicarea sancțiunii urmează a fi anulată cu încetarea procesului contravențional, din următoarele motive.

Învinuirile aduse privind săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional sunt neîntemeiate și neconcretizate.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit, este acuzată de faptul că „*în perioada anului 2024 și-a dat acordul pentru a primi mijloace băneşti în ruble ruseşti prin intermediul mesajelor expediate la numărul de telefon *****, care nu i se cuvin, în scopul realizării sau nerealizării drepturilor sale electorale la alegerile din RM din anul 2024*”.

Ce anume a fost încălcat, ce norme juridice concrete, interdicții sau restricții au fost ignorate — în procesul-verbal cu privire la contravenție nu se indică.

În procesul-verbal întocmit nu se menționează și nu se explică în ce a constat consimțământul de a primi mijloace bănești, în ce mod aceasta se corelează cu exercitarea dreptului electoral, al cui drept electoral anume, prin ce se confirmă primirea mijloacelor bănești etc.

Astfel, i-a fost înaintată o învinuire neconcretizată, neclară și nedeterminată, care nu permite evaluarea corectă a esenței și temeiniciei acuzației formulate.

În prezența circumstanțelor sus-menționate, recunoașterea ei ca vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional încalcă dreptul persoanei trase la răspundere la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și principiul legalității prevăzut de art.5 din Codul contravențional.

Probe aflate în materialele cauzei au un caracter general și nu permit stabilirea cu suficientă certitudine a unor fapte concrete relevante pentru cauză. Așa-numitele probe nu permit formularea unei concluzii privind anumite circumstanțe ce trebuie demonstrate în cadrul cauzei contravenționale.

În fiecare caz, existența contravenției și eventuala ei săvârșire trebuiau să fie dovedite prin probe rezonabile, convingătoare și credibile.

Agentul constatator nu a prezentat nici un fel de probe care să confirme că a primit sau acceptat personal orice mijloace bănești în scopul realizării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din anul 2024, nu a fost stabilită suma mijloacelor bănești care ar fi fost pretins primită de ea în scopul realizării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din anul 2024, nu a fost stabilit conținutul mesajelor, persoana care ar fi transmis mijloacele bănești cu scopul de a o determina să-și exercite drepturile electorale într-un anumit mod.

Potrivit foii anexate la materialele cauzei, care conține datele ei personale, inclusiv numărul de telefon, nu rezultă și nu se constată nicio informație care să indice că ar fi primit mijloace bănești.

Menționează că instalarea pe telefonul mobil a oricărei aplicații, inclusiv a unei aplicații bancare, nu constituie o contravenție prevăzută de lege, în lipsa probelor care să demonstreze că persoana urmărea scopul de a obține mijloace bănești prin intermediul aplicației în scopul realizării sau nerealizării drepturilor electorale la alegeri.

De asemenea, simpla deschidere a unui cont bancar și instalarea unei aplicații bancare nu poate fi considerată drept o pretindere sau acceptare a bunurilor ori a altor avantaje, în lipsa probelor privind legătura acestor acțiuni cu realizarea sau nerealizarea drepturilor electorale.

Scopul necesar pentru calificarea faptei potrivit art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional — influențarea exercitării drepturilor electorale - nu este, în esență, dovedit.

Aplicarea principiului prezumției nevinovăției, prevăzut de art. 375 Cod contravențional, presupune că concluziile privind vinovăția persoanei trebuie să fie susținute prin prezentarea unor probe corespunzătoare care permit stabilirea existenței faptei contravenționale, a persoanei care a săvârșit fapta și a altor circumstanțe relevante pentru soluționarea corectă a cauzei.

În dosar lipsesc probe care să confirme faptul primirii mijloacelor bănești, existența unei legături între presupusul avantaj și vot, precum și existența intenției de a influența exercitarea drepturilor electorale.

Învinuirea adusă este lipsită de fundament din orice punct de vedere și ridică semne de întrebare privind aptitudinea profesională și competența persoanei care a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție.

Menționează că nu a deschis și, respectiv, nu deține niciun cont în bănci străine, inclusiv în Federația Rusă. De asemenea, nu a primit și nu primește niciun fel de plăți din străinătate, în special din Federația Rusă.

În același timp, indiferent de caracterul imaginar al acuzației, petiționara subliniază că nu a săvârșit fapta care i se impută, nu a pretins și nu și-a exprimat acordul de a primi mijloace bănești în scopul exercitării dreptului electoral la alegeri și nu a comis nici o acțiune de natură corupțională în sfera electorală, nici pentru sine, nici pentru alte persoane, așa cum este indicat în mod fals și neîntemeiat în procesul-verbal contravențional.

Petiționara indică că nu a săvârșit contravenția care i se impută, iar probe care să confirme comiterea acesteia nu au fost prezentate de către subiectul constatator.

În drept, petiționara își întemeiază contestația în baza articolelor: 384,441, 443, 445, 448, 461-462 și solicitat anularea deciziei adoptate în baza procesului-verbal cu privire la contravenție MAI04 160712 din 12 august 2025 privind atragerea la răspundere și aplicarea sancțiunii sub formă de amendă, cu încetarea procesului contravențional în temeiul prevăzut de art.441 alin.(1) lit.a) Codul contravențional.

La 07 octombrie 2025, pe parcursul examinării cauzei de către Inspectoratul de Poliție Vulcănești, instituție din care face parte agentul constatator a fost depus o referință în dezacord cu contestația, prin care se solicit respingerea acesteia.

În argumentarea poziției, se indică că, la 12 august 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliţie Vulcăneşti, Iusiumbeli Vitalie, întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI04 160712 pe faptul că, Chelea Maria, în perioda anului 2024, aflîndu-se în *****, a pretins şi a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicaţiei „PSB" Bank din Federaţia Rusă pentru ulterioara recepţionare a mijloacelor financiare în vederea exercitării sau neexercitării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidenţiale şi a referendumului din 20 octombrie 2024.

Prin acceptarea personală a mijloacelor băneşti în schimbul exercitării dreptului electoral în favoarea candidatului susţinut de către Blocul politic „Victoria - Pobeda", la care i se va indica, Chelea Maria a comis contravenţia prevăzută de art.47[1] Cod contravenţional - coruperea electorală pasivă cu indici calificativi - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în lipsa contravenientului Chelea Maria, în prezenţa unui martor din cadrul IP Vulcăneşti care nu deţine statut de agent constatator. Copia procesului-verbal împreună cu drepturile şi obligaţiile, inclusiv şi dreptul de a beneficia de serviciile unui avocat, au fost trimise contravenientului prin serviciul poştal în scrisoare recomandată.

Consideră că, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu. În consecinţă, forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (cauza Bosoni v. Fran ţa, hotărârea din 7 septembrie 1999). Din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. seria/nr. MAI04 169356 din 17.04.2025 face dovada cu privire la încadrarea în drept şi situaţia faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acţiunile contravenientului Chelea Maria corect au fost încadrate în conformitate cu art.47[1] alin. (1) Cod contravenţional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod contravenţional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi

utile cazului contravenţional, copiile procedurii contravenţionale cu nr.2025080032 din 09 aprilie 2025 pe 43 file care au fost transmise instanţei de judecată.

Susține că, acestea în ansamblu coloborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârşirea contravenţiei de către contravenient. Agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie este temeinică.

Într-o altă ordine de idei, invocă că, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicaţii bancare - efectuat de o persoană terţă aşa cum a declarat în faţa angajatului de poliţie contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacţii ilicite. În acest caz, intenţia de a crea condiţii pentru un eventual transfer, destinat influenţării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravenţional.

Consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupţional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinţei de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrităţii procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicaţia bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existenţa unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susţinerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate şi secret al votului. Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar şi în stadii incipiente, reprezintă o ameninţare la adresa integrităţii sistemului democratic. Acţiunea de a instala o aplicaţie bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziţie de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacţionare a intereselor materiale.

Indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, iniţiată de persoana terţă, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacţie ilicită, şi această manifestare de voinţă este suficientă pentru a fi sancţionată conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrităţii electorale si este demn de sancţiune.

În referința depusă se face referire la pct. 310 din decizia de inadmisibilitate privind excepţiile de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolul 47^1 Cod contravenţional din 21 ianuarie 2025, în care Curtea indică că sintagma ”exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana şi-a exercitat votul, Curtea menţionează că articolul 47alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenţia în discuţie este una formală şi nu obligă autorităţile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existenţa unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituţie, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispoziţiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin. (3) şi 23 alin. (2) din Constituţie, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Potrivit aceleaiași decizii și Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de

a lua parte la conducerea treburilor publice ale ţării sale, fie direct, fie prin reprezentanţi liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului. Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetăţean la reprezentanţii săi, procedura de formare a unui organ de stat sau învestirea unei persoane cu atribuţii publice, realizată prin intermediul votului, în condiţiile în care pentru obţinerea mandatului respectiv sînt propuse două sau mai multe candidature, ele vizează acţiunile cetăţenilor, partidelor şi altor organizaţii social- politice, organelor electorale şi altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea şi înregistrarea candidaţilor, efectuarea agitaţiei electorale, votarea şi constatarea rezultatelor votării, precum şi alte acţiuni electorale realizate în conformitate cu legislaţia în vigoare. Alegerile constituie o formă a suveranităţii unui popor şi principiul de bază al democraţiilor reprezentative. Prin alegeri libere şi corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice nu pot fi eficiente. Iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-1 face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-1 împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii şi libertăţii desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Nu este de acord cu argumentele contestatarei precum că lipsesc elementele constitutive ale faptei imputate, or, în acţiunile acestuia cert s-au constatat, că coruperea electorală pasivă este o contravenţie formal-redusă şi se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalităţile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune. Argumentele contravinientului Chelea Maria privind lipsa în acţiunile lui a elementelor constitutive ale contravenţiei le considerăm ca fiind declarative, or, circumstanţele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influenţează asupra calificării juridice a acţiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenţiei de corupere electorală pasivă este suficientă săvârşirea uneia din acţiunile alternative prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional în speţă contravenţia consumându-se în momentul când Chelea Maria a acceptat instalarea în telefonul mobil a aplicaţiei „PSB”

Bank din Federaţia Rusă, cu ulterioara recepţionare a mijloacelor băneşti, în scopul votării în favoarea unui candidat la care i se va indica la alegerile prezidenţiale din 20 octombrie 2024.

La fel, din sursele mass-media este unanim cunoscut faptul BP „Victoria" deşi nu avea înregistrat nici un candidat la alegerile prezidenţiale, a susţinut în mod deschis mai mulţi candidaţii din alte partide politice, inclusiv şi-au exprimat opinia publică împotriva Referendumului Constituţional Republican îndemnând alegătorii să voteze orice candidat de stângă, precum şi să voteze „Nu" la Referendum. De asemenea din aceleaşi surse, s-a stabilit incontestabil faptul că grupul de „Telegram" şi aplicaţia „PSB" era utilizat de Blocul Politic „Victoria" iar sursele transferate erau cu scopul de a-şi exercita dreptul la vot într-un anumit fel, iar nefolosirea acestor banii, precum şi neexercitarea dreptului la vot nu influenţează la calificarea acţiunilor contravenientei.

La acest chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicaţii bancare - efectuat de o persoană terţă aşa cum a declarat în faţa colaboratorului de poliţie - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacţii ilicite.

Solicită respingerea contestației și menţinerea fără modificări a actelor întocmite.

Poziția instanței de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 28 noiembrie 2025, s-a admis contestația depusă de Chelea Maria.

S-a anulat decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești, inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 160712 din data de 12 august 2025, conform căreia Chelea Maria a fost sancționată pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

S-a încetat procesul contravențional intentat în privinţa lui Chelea Maria în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Solicitarea și motivele recurentului.

În dezacord cu soluția instanței de fond, la data de 29 decembrie 2025 agentul constatator al IP Vulcănești Isiumbeli Vitali a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 28 noiembrie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii, cu remiterea cauzei la o nouă examinare, în alt complet de judecată, în aceeași instanță de judecată.

În susținerea recursului fiind indicat că, prin acceptarea personală a mijloacelor bănești în schimbul exercitării dreptului electoral, Chelea Maria a comis contravenția prevăzută de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional - coruperea electorală pasivă cu indici calificativi - pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Studiind materialele procesului contravențional, consideră că, contestația contravenientului Chelea Maria, urma să fie respinsă, cu menținerea fără modificări a procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712 din 12 august 2025 întocmit de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Vulcănești, Isiumbeli Vitali întocmit în privința lui Chelea Maria în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, din următoarele considerente.

Notează că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712 din 12 august 2025, întocmit de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Vulcănești, Isiumbeli Vitali, s-a constatat că perioada lunii septembrie 2024, a dat acordul să primească bunuri sub forma de mijloace financiare ruble rusești RF primindu-le prin intermediul aplicației „PSB" la numărul care lui nu se cuvin pentru sine pentru a vota în favoarea a candidatului la funcția președintelui RM.

A indicat agentul constatator că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit și perfectat în prezența contravenientului, unde în mod repetat a fost familiarizată cu drepturile şi obligațiile prevăzute la art. 34, 378, 384, 387 şi 448 Cod contravențional, inclusiv şi dreptul de a beneficia de serviciile unui avocat, iar ultimul a refuzat semnarea procesului-verbal cu privire la contravenție ceea ce creează o prezumție puternică că îi era clară esența și natura acuzației aduse.

Relevă că, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente şi cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 Cod contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, actul bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Notează că, în ordinea ideilor indicate și din interpretarea art. 425 alin. (2) şi art. 442 alin.(1) Cod contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712 din 12 august 2025 face dovada cu privire drept şi situația faptică stabilită de reprezentantul agentului constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Acțiunile contravenientului Chelea Maria corect au fost conformitate cu art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de reprezentantul agentului constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție şi în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) Cod Contravențional, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi contravențional: raport privind înregistrarea contravenției nr.2025080032 din 09.04.2025, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712 din 12 august 2025; extras din fișierul „Excel" cu denumirea extras în urma măsurilor speciale de investigații. Astfel, acestea în ansamblu colaborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert săvârșirea contravenției de către contravenient.

În această ordine de idei, reprezentantul agentului constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Notează agentul constatator că, chiar dacă transferul de bani nu a avut loc, actul de instalare a unei aplicații bancare - efectuat de o persoană terță așa cum a declarat în fața angajatului de poliție contestatarul - se înscrie într-un context clar orientat spre realizarea unei tranzacții ilicite.

În acest caz, intenția de a crea condiții pentru un eventual transfer, destinat influențării exercitării dreptului electoral, constituie un element important în evaluarea comportamentului contravențional.

Reprezentantul organului de constatare consideră că, din perspectiva normelor cu caracter anticorupţional, nu numai rezultatul material, ci şi manifestarea voinței de a se angaja într-o astfel de conduită reprezintă o abatere gravă de la principiile integrității procesului electoral. Faptul că persoana a instalat aplicația bancară, chiar dacă transferul banilor nu s-a concretizat, relevă existența unui plan de a primi avantaje materiale în schimbul susținerii la caz a unui bloc politic, ceea ce subminează principiile de neutralitate şi secret al votului.

Într-un mediu electoral, astfel de practici, chiar şi în stadii incipiente, reprezintă o amenințare la adresa integrității sistemului democratic.

Acțiunea de a instala o aplicație bancară cu scopul de a facilita un eventual transfer reprezintă un semnal de alarmă, indicând o predispoziție de a transforma actul de vot într-un instrument de tranzacționare a intereselor materiale.

În concluzie, a indicat că, având în vedere că, indiferent de faptul că transferul efectiv nu s-a realizat, fapta de instalare, inițiată de persoana terță, a fost efectuată cu scopul clar de a deschide calea către o tranzacție ilicită, şi această manifestare de voință este suficientă pentru a fi sancționat conform normelor privind coruperea electorală pasivă, comportamentul în cauză contravine principiilor integrității electorale şi este demn de sancțiune

Notează că, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional din 21 ianuarie 2025, Curtea indică că sintagma „*exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale*”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana şi-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47^1 alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală şi nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu art. 1 alin. (3) și art. 23 alin. (2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Termenul de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 468 alin. (1) Cod contravențional „*recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei*

contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1).”.

Completul de judecată constată că, hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești a fost pronunțată la data de 28 noiembrie 2025, în lipsa agentului constatator, cu participarea contravenientei și a avocatului acesteia Jecov Nicolai.

Totodată, copia hotărârii a fost expediată în adresa părților la 12 decembrie 2025. Potrivit recipisei copia hotărârii a fost recepționată de agentul constatator la data de 17 decembrie 2025. Corespunzător recursul a fost declarat de agentul constatator la data de 29 decembrie 2025, cu respectarea termenului de atac.

Procedura de notificare a fost legal executată.

Având în vedere prevederile art. 471 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, „*Recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței”.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit termen până la 09 martie 2026 pentru depunerea referinței și pentru a opta cu privire la necesitatea administrării de noi probe.

La data de 07 aprilie 2026 avocatul Jecov Nicolai în interesele contravenientei Chelea Maria a depus referință la recursul declarat de agentul constatator prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în coraport cu argumentele invocate în recursul declarat, Completul de judecată consideră necesar de a admite recursul declarat, cu casarea integrală a hotărârii primei instanțe și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 471 alin. (1), Cod contravențional „*recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.*”.

În conformitate cu art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional „*după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și adoptă una dintre următoarele soluții: dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.*”.

Potrivit art. 466 lit. d) Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul

hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.

Din materialele cauzei s-a stabilit că, la data de 12 august 2025 în privința lui Chelea Maria de către agentul constatator al IP Vulcănești, Isiumbeli Vitali, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI04 160712, pentru faptul că „*cet. Chelea Maria pe parcursul anului 2024, aflîndu-se în *****, și-a dat acordul să primească mijloace financiare sub formă de ruble a Federației Ruse, prin intermediul mesajelor la numărul de telefon *****, care nu i se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din RM din anul 2024.”*.

În drept, acțiunile lui Chelea Maria au fost calificate juridic ca contravenție prevăzută de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin decizia agentului constatator din aceeași dată, Chelea Maria, în temeiul art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, a fost sancționat cu amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalent cu 25000,00 lei.

În dezacord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI04 160712 din data de 12 august 2025 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 08 septembrie 2025, petiționara Chelea Maria a depus o contestație.

Fiind investită cu dreptul de a soluționa cauza contravențională instanța de fond a conchis necesitatea admiterii contestației, s-a anulat decizia de sancționare din data de 12 august 2025, emisă în privința lui Chelea Maria în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul sumei de 25 000 lei, s-a încetat procesul contravențional intentat în privința lui Chelea Maria în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Verificând legalitatea hotărârea instanței de fond prin prisma materialelor cauzei, Completul de judecată consideră soluția instanței de fond una pripită, bazată pe o analiză superficială, în contextul în care nu s-a dat o apreciere obiectivă a tuturor probelor atașate la materialele dosarului.

Conform art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional, *orice persoană are dreptul la satisfacția efectivă din partea instanței de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod*.

În cauza Ziliberberg vs. Moldova hotărârea din 01 februarie 2005, definitivă la 01 mai 2005, Curtea Europeană pornind de la specificul Codului contravențional, și scopul pedepselor, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, conchide că sunt suficiente temeiuri care indică la natura penală a contravențiilor. Respectiv, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale în privința dreptului la un proces echitabil, inclusiv și prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Procesul echitabil impune ca o investigație să fie imparțială, eficientă, multilaterală și completă (hotărârea Boicenco versus R. Moldova).

Raportând starea ce rezultă din materialele cauzei la prevederile legale și jurisprudența CtEDO enunțate supra se constată că în speță este prezentă eroarea de drept enunțată la art. 466 lit. d) Cod contravențional.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui*.

Potrivit art. 458 alin. (1) lit. a), f) Cod contravențional, ***examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei***.

Instanța de fond analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Chelea Maria sub aspectul temeiniciei acestuia prin raportare la materialul probator administrat și al principiului prezumției de nevinovăție de care se bucură făptuitorul a constatat că agentul constatator nu a administrat suficiente dovezi legale și convingătoare pentru a susține învinuirea, iar simpla întocmire a unui proces-verbal contravențional nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane în lipsa unui probatoriu adecvat.

În conformitate cu art. 425 alin. (2) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Prin hotărârea pronunțată instanța de fond a subliniat că, *deși aceste acte (ordonanțele procurorilor, încheierile judecătorilor de instrucție) pot contribui la contextul procedurii legale de dobândire a probelor, ele nu îndeplinesc cerințele necesare pentru a fi considerate dovezi în cadrul procesului contravențional. Ele sunt doar acte procesuale care permit desfășurarea unor investigații, dar nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.* Totodată, instanța a apreciat că *simpla existență a unei încheieri de autorizare, emisă în cadrul unei alte cauze, nu poate acoperi cerințele legale stricte referitoare la admisibilitatea probelor.* De asemenea instanța a indicat că, *în lipsa altor probe nu este suficient pentru a stabili săvîrşirea de către acesta a contravenției imputate, or, în cazul dat instanța nu poate să constate vina acestuia în săvîrșirea contravenției imputate.* În același context instanța nu a putut stabili cu certitudine *dacă petiționarul a pretins sau a dat cuiva acceptul de a primi bani, dacă i-a primit și cel mai important dacă petiționarul cunoștea pentru ce sunt destinați acești bani.* așa cum, *potrivit învinuirii formulate acestuia i se impute atît acceptarea cît și primirea de surse financiare ilegale.* La fel, instanța de fond nu a reținut argumentul agentului constatator indicând că

înscrisul de la fila dosarului 17, 18 nu reprezintă tranzacții financiare, ci mesaje scurte de tip SMS, nu reflect conținutul sms-lor și nici legătura de cauzalitate între aceste sms și intenția petiționarului de a primi o remunerație ilicită. Instanța nu a putut stabili cum aceste înscrisuri au fost administrate, de către cine au fost administrate. Astfel, instanța de fond a reținut că, *la dosar nu au fost prezentate probe care să confirme cu certitudine fapta contravențională imputată petiționarului și care să probeze că acesta a acceptat sau a primit o remunerație ilegală în vederea exercitării sau al neexercitării drepturilor sale electorale.*

Analizând activitatea agentului constatator la examinarea cauzei contravenționale intentate în privința lui Chelea Maria în sensul colectării probelor pentru constatarea existenței sau inexistenței contravenției prevăzute de art. 47^1 Cod contravențional, Completul de judecată constată că agentul constatator a prezentat instanței de fond probe care au fost reținute la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința lui Chelea Maria și a emiterii deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale din 12 august 2025.

Din analiza hotărârii contestate se atestă o examinare superficială a cauzei, în contextul probatoriului administrat de agentul constatator, a fost prezentată informație cu privire la descifrările eliberate de compania de telefonie mobilă cu SMS primite de la aplicația „PSB”, coroborată cu informația obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art. 138^6 Cod de procedură penală *„identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice”,* prin care s-a stabilit că, pe dispozitivul în care este activă cartela SIM având numărul de telefon *****, atribuit lui Zinovcenco Elena, prin intermediul aplicației „PSB”/„ПСБ”, au fost transmise destinatarului, astfel pe numărul identificat de la „PSB” au parvenit mesaje de intrare pentru nr. ***** în număr de 22 SMS de intrare, 7 dintre mesaje fiind transmise în perioada de referință a Legii nr.230 din 31 iulie 2024, în vigoare din 15 august 2024, prin care a fost introdusă norma juridică prevăzută de art. 47^1 Cod contravențional.

Un aspect esențial rămas neelucidat de instanța de fond este faptul că proprietarul numărului de telefon indicat în extrasul furnizorului de servicii de comunicații electronice nu a fost audiat în cadrul procedurii contravenționale. În condițiile în care înscrisurile anexate la dosar sunt întocmite pe numele unei alte persoane - Elena Zinovcenco, audierea acesteia era necesară pentru stabilirea unor circumstanțe relevante cauzei, inclusiv: dacă numărul de telefon îi aparținea efectiv, cine îl utiliza în perioada relevantă, dacă avea acces la dispozitivul respectiv și dacă cunoștea eventualele mesaje sau operațiuni invocate de agentul constatator.

Or, neaudierea proprietarului numărului de telefon a lăsat neverificate împrejurări esențiale privind identificarea persoanei presupus implicate în faptă. În lipsa acestei verificări, concluzia că, contravenienta Chelea Maria ar fi fost utilizatorul numărului respectiv se bazează pe simple presupuneri, ceea ce este incompatibil cu cerințele de administrare completă, obiectivă și multilaterală a probelor.

Mai mult ca atât, în situația în care documentul principal invocat de agentul constatator este asociat unei alte persoane, sarcina de a înlătura orice dubiu privind identitatea utilizatorului revenea exclusiv agentului constatator. Omisiunea audierii proprietarului numărului de telefon

demonstrează caracterul incomplet al investigației și împiedică stabilirea cu certitudine a faptelor imputate.

Notabil este faptul că circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise sau nu a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului, or realizarea acțiunilor de acceptare și primire ca elemente constitutive ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat.

În acest context, prin prisma art. 425 alin. (2) și art. 442 alin. (1) al Codului contravențional, instanța de fond pripit a conchis că la materialele cauzei contravenționale nu există probe, potrivit prevederilor art. 425 din Codul contravențional, care să demonstreze vinovăția lui Chelea Maria în comiterea contravenției imputate.

Analizând lucrările dosarului sub aspectul respectării cerinței echității procesului, inclusiv obligația instanței de judecată de a se expune asupra tuturor argumentelor și probelor prezentate de părți, Completul de judecată consideră că instanța de fond a pus la îndoială admisibilitatea unor înscrisuri provenite din măsuri speciale de investigații, însă nu a procedat la o analiză distinctă a regimului juridic al fiecărui mijloc de probă și nu a indicat expres dacă acestea sunt inadmisibile, nule ori lipsite de forță probantă, ceea ce face dificil controlul legalității concluziilor formulate.

Astfel, în vederea respectării dreptului la un proces echitabil instanța de fond urma să aprecieze pertinența probelor prezentate de agentul constatator în instanța de judecată și să se expună asupra întregului spectru probator prezentat de agentul constatator în susținerea învinuirii, iar în cazul constatării inadmisibilității unora dintre probe să le respingă.

În acest context, soluția adoptată de către instanța de fond este una pripită, or, la caz se constată o analiză superficială a cauzei și a probelor anexate în susținerea învinuirii.

Astfel, Completul de judecată consideră că, erorile comise nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură.

Din aceste considerente, încălcările enunțate determină incontestabil la concluzia de a casa hotărârea instanţei de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeaşi instanţă, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi înlăturare încălcările admise și apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare, pentru adoptarea unei soluţii corecte.

În lumina celor reiterate, Completul de judecată atestă că instanța de prim nivel a analizat superficial cauza, constatând lipsa faptei, în contextul în care omite să se expună asupra tuturor probelor prezentate de agentul constatator în susținerea faptei imputate.

Potrivit CtEDO și anume cauza Albina vs. României, dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părţilor sunt în mod real „ascultate”, adică în mod corect examinate de către instanţa sesizată. *Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanţei” obligaţia de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor şi al elementelor de probă ale părţilor, cel puţin pentru a le aprecia pertinenţa*.

Instanța de recurs consideră necesar de menționat că, o hotărâre judecătorească este considerată legală, motivată şi întemeiată, numai în cazul în care întrunește toate exigențele stabilite de legislația în vigoare referitor la întocmirea unei hotărâri judecătorești. Printre aceste exigente legale, un loc important ocupă aplicarea corectă a normelor legislației de către instanța judecătorească. Or, aplicarea corectă a normelor legislative reprezintă în sine o garanţie a unei justiţii echitabile, precum şi garanţia respectării drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, intereselor statului şi apărării valorilor fundamentale ale societăţii, protejate prin aceste norme legislative.

Potrivit prevederilor art. 20 din Constituția RM, prevede că *orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertatile și interesele sale legitime.*

Rigorile CtEDO prezumă că rolul unei decizii motivate este să demonstreze părţilor că ele au fost auzite, oferindu-le posibilitatea de a o contesta precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanţă de recurs (hotărârea CtEDO Fomin versus R. Moldova).

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârile CtEDO Ziliberberg împotriva Moldovei, Angel împotriva României sau Ozturk împotriva Germaniei).

În jurisprudența CtEDO, principiul egalității armelor semnifica tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele sa fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces (hotărârea Bobeş versus România), iar judecătorului îi revine sarcina de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți (hotărârea Ruiz-Mateos versus Spania), el trebuind să răspundă cu argumente la fiecare dintre criticile și mijloacele de apărare invocate de părți (hotărârea Boldea versus România).

Având în vedere că la caz instanța de fond nu a ținut cont de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei contravenționale, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, aspecte pe care, Completul de judecată le consideră relevante și pertinente pentru speța în cauză, situație ce instituie necesitatea admiterii recursului, casării hotărârii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs reține că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecății.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a statuat că, efectul art. 6 §1 al Convenției este, inter alia, de a plasa un tribunal sub o obligație de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sânt întrunite în mod adecvat (cauza Perez contra Franței, nr. 47287/99 §80; cauza Buzescu contra României nr. 61302/00 § 63, din 24 mai 2005).

Dreptul la o hotărâre motivată constituie un principiu fundamental legat de buna administrare a justiției. Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, îl obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile părților. Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței. În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat, din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate. Instanțele naționale trebuie să indice suficient de clar motivele pe care se întemeiază hotărârea, astfel încât părțile să-și poată exercita în mod util dreptul de recurs de care dispune.

Completul judiciar menționează că, conform art. 374 alin. (3) Cod contravențional „*procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*".

Iar potrivit art. 436 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală „*procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei.*

Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului."

La rejudecare, prima instanță urmează să țină cont de cele expuse în prezenta decizie, să aprecieze probele prezentate la cauza contravențională conform dispozițiilor art. 425 alin. (3) și (5) Cod contravențional, iar în final să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Conducându-se de prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c), art. 474 Cod contravențional, Completul judiciar,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Vulcănești - Isiumbeli Vitali.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Vulcănești din 28 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională la contestația înaintată de Chelea Maria împotriva procesului verbal cu privire la contravenție nr. MAI04 160712 din data de 12 august 2025 și a deciziei de sancționare întocmite în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, cu restituirea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, dar în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător **Evgheni Bancov**

Judecătorii **Inga Gorlenco**

Andrei Scripcenco